

ת"פ (חיפה) 53470-01-23 - מדינת-ישראל נ' מיכה רחמים (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 53470-01-23 מדינת ישראל נ'

רחמים(עציר) ואח'

בפני כב' נשיא, השופט אבי לוי

המאשימה: מדינת-ישראל

- נגד -

הנאשם:

1. מיכה רחמים (עציר),

2. משה ניסימוב,

3. שלום חיים שרבטיוב (עציר),

גזר דין

(בעניינו של נאשם 3)

כללי

הנאשם - שלום חיים שרבטיוב (מוגדר כנאשם 3 בהליך זה), הורשע ביום 10.12.24, על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שנכללו בכתב-אישום מתוקן שהוגש נגדו, ואשר עניינן:

סחר בסם מסוכן - בניגוד לסעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**");

נהיגה בזמן פסילה - בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת התעבורה**");

נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף - בניגוד לסעיף 10א (א) לפקודת התעבורה;

נהיגה ללא רישיון רכב תקף - בניגוד לסעיף 2א (א) ו-62(1) לפקודת התעבורה;

נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה - בניגוד לסעיף 2א (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, התש"ל-1970.

הסדר הטיעון בעניינו של נאשם זה לא כלל הסכמות בדבר העונש שיוטל על הנאשם.

זה המקום לציין, כי כתב-האישום בתיק דכאן כולל ארבעה אישומים, כאשר מעשיו של נאשם 3 מפורטים במסגרתו של האישום השלישי בלבד. כמו כן, כתב-האישום כולל מעורבותם של שני נאשמים נוספים: מיכה רחמים (מוגדר נאשם 1) ו-משה ניסימוב (מוגדר נאשם 2), אשר גם הם הורשעו על סמך הודאתם ביום 10.12.24, במסגרת הסדר טיעון שנערך מול המאשימה ביום 10.12.24.

עוד יצוין, כי בין נאשם 1 לבין המאשימה נערך הסדר טיעון משלים מיום 4.2.25, הסדר טיעון "סגור" במהותו. במעמד הדיון מיום 4.2.25, קיבלתי את ההסדר המשלים שנחתם בין המאשימה לבין נאשם

1, וכבר באותו מועד הוכרז נאשם 1 כ"סוחר סמים" בהתאם לסעיף 36א לפקודת הסמים, ונגזר דינו בגין הרשעתו בעבירות שעניין קשיר קשר לביצוע פשע (שתי עבירות) ועבירת סחר בסם מסוכן [כשהמשקל הכולל של הסם, בשלושת האישומים שיוחסו לו, הוא למעלה מ-320 גרם]. במסגרתו של גזר-הדין הוטלו על נאשם 1 העונשים הבאים: 35 חודשי מאסר בפועל (זאת כפי שסוכם בין הצדדים), לצד מאסרים מותנים. כמו כן, הוריתי על חילוט התפוסים שצוינו בכתב-האישום: סך של 261,600 שקלים חדשים, 5,200 דולרים ארה"ב ושעון יוקרה מסוג "אודמר פיגה";

אציין בנוסף, כי הטיעונים לעניין עונשו של נאשם 2 קבועים ליום 12.8.25, וגזר דינו טרם ניתן.

עובדות כתב-האישום המתוקן על-פי המפורט באישום השלישי (האישום הרלוונטי לנאשם 3)

במהלך חודשים ינואר 2022 ועד ינואר 2023 הפעילה משטרת ישראל את הסוכן תומר מלול כסוכן משטרי סמוי, נגד פעילות עבריינית בתחום הסמים והנשק. ביום 21.8.22, בשעה 14:40 לערך, יצר הסוכן המשטרי קשר טלפוני עם נאשם 1, ששהה אותה העת בחו"ל (במרוקו), ואמר לו כי הוא מעוניין לקנות ממנו סמים. נאשם 1 אמר לסוכן שינסה לסייע לו בכך. בהמשך, שלח הסוכן לנאשם 1 הודעת "ווטסאפ" קולית בה ציין כי הוא מעוניין לקנות 120 גרם של סם מסוג "קוקאין", אותם הוא צריך ליום המחרת. נאשם 1 השיב לסוכן בהודעת "ווטסאפ" קולית, באומרו: "סגור אח שלי". בהמשך לכך, שלח נאשם 1 לסוכן את מספר הטלפון של נאשם 2, כדי שהסוכן יתאם מולו את הוצאת העסקה אל הפועל ואת פרטי העסקה. כמו כן, הנחה נאשם 1 את הסוכן למסור את הכסף בעבור הסם לאיש מטעמו של נאשם 1. בהמשך לאמור, יצר הסוכן קשר עם נאשם 2, והשניים קבעו להיפגש בחנות "אייס" בחוצות המפרץ בשעה 15:00, לצורך השלמת העסקה. כמו כן, תואם במהלך השיחות, כי עלות הסם הינה 26,400 ₪ וכי על הסוכן לשלם 500 ₪ עבור הובלת הסם למקום ביצוע העסקה. נאשם 1 קשר קשר עם נאשמים 2 ו-3, לפיו נאשם 3 יבצע את העסקה בסיועו של נאשם 2. ביום 22.8.22, בשעה 15:23 לערך, הגיע הסוכן ברכבו אל מקום ביצוע העסקה. למקום הגיע גם נאשם 3 כשהוא נוהג ברכב מסוג "קיה ספורטאז", מספר לוחית: 64671902, וזאת בעת שהיה פסול מלנהוג - בשל החלטה שניתנה ביום 5.2.20, במסגרת תת"ע 10529-07-19. בנוסף לכך, נהג נאשם 3 בלא רישיון רכב תקף וללא ביטוח לרכב. נאשם 3 יצא מהרכב עמו הגיע, נכנס לרכבו של הסוכן ומסר לו גרב ורודה, שבתוכה שקית אשר הכילה סם מסוג "קוקאין" במשקל 120.49 גרם נטו. בשלב זה, מסר הסוכן לנאשם 3 את הכסף בתמורה לסם, ולאחר מכן עזב נאשם 3 את המקום.

הראיות לעניין העונש

המאשימה

באת-כוחה המלומדת של המאשימה, עו"ד אביבית קבדה, הגישה לעיוני מספר מסמכים רלוונטיים:

תדפיס מידע פלילי בעניינו של הנאשם (סומן **טעת/1**); ממנו עולה, כי הנאשם הורשע ב-6 הרשעות קודמות, בעבירות שעניינן: פציעה כשהעברין מזויין בצוותא, כניסה למקום מגורים בצוותא, החזקה או שימוש בסמים מסוג קנבוס (במספר מקרים שונים), סיוע להיזק לרכוש במזיד (בבית-משפט לנוער), העדר משירות צבאי שלא ברשות (בבית-דין צבאי); עוד עולה, כי בשנת 2023 הוטל על הנאשם מאסר

בפועל למשך 20 חודשים, אותם הוא מרצה במקביל למעצרו בתיק זה, כפי שיפורט להלן בהמשך.

בנוסף, הגישה באת-כוח המאשימה את המסמכים הבאים: **כתב-אישום, הכרעת דין וגזר-דין ב-ת.פ. 41111-02-20 (בית-משפט השלום ירושלים)** שבו הוטל על הנאשם עונש מאסר על-תנאי בן חודש ימים (סומן טעת/2); **כתב-אישום, הכרעת דין וגזר-דין ב-ת.פ. 13982-11-20 (בית-משפט השלום פתח-תקווה)** שגם בו הוטל על הנאשם עונש מאסר על-תנאי בן חודש ימים (סומן טעת/3).

המאשימה בטיעוניה, ביקשה להפעיל את עונשי המאסר המותנים הנ"ל, לאור הרשעותיו של הנאשם בעבירות סמים.

ההגנה

מטעמה של ההגנה לא הוגשו ראיות לעניין העונש.

הטיעונים לעניין עונש

המאשימה

הפרקליטה השמיעה את טיעוני המאשימה לעניין העונש בעל-פה, במסגרת הדיון; צוין, כי הנאשם עצור בתיק זה מיום 10.1.23 ועד לתום ההליכים המשפטיים נגדו; עוד צוין, כי **ביום 11.12.23 נגזר דינו של הנאשם בתיק פלילי אחר, שמספרו 12019-01-21 (השלום פתח-תקווה), והוא החל לרצות בגינו מאסר בפועל בן 20 חודשים**. נמסר מטעמה של המאשימה, כי אין היא מתנגדת לניכוי התקופה בה היה הנאשם עצור בשל התיק דכאן, אולם טענה כי אין לנכות את התקופה בה ריצה הנאשם את עונשו בתיק האחר. על כן, נתבקשתי על ידי המאשימה, להטיל על הנאשם את עונש המאסר בתיק זה במצטבר לעונש אותו הוא מרצה כיום.

בטיעוניה, עמדה הפרקליטה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ועל מידת הפגיעה בהם, נוכח העובדה כי מדובר בסמים מסוכנים. עוד עמדה הפרקליטה, על הנסיבות המחמירות הקשורות בביצוע העבירות: חומרתה של עבירת הסמים בה הורשע הנאשם והעובדה שהיווה במעשיו חלק משרשרת האספקה של הסמים; סוג הסם שנסחר - "קוקאין", שהינו סם הידוע בנזקיו הקשים; משקלו של הסם שנסחר - 120 גרם, שהינו גדול; התנהלותו של הנאשם וחלקו בפרשה - העובדה כי פעל ביחד עם נאשמים אחרים, וכי נסחרו, ככלל, כמויות סמים משמעותיות; העובדה כי הנאשם ביצע, בנוסף לעבירת הסמים, גם עבירות תעבורה שונות, כמפורט לעיל; הודגש כי הנזק שנגרם לציבור הרחב בגין עבירות סמים הוא רב, וצוין גם הנזק שהיה עלול להיגרם לציבור בשל סוג הסם שנסחר. עוד הודגש, כי שרשרת האספקה של הסמים כוללת גם מעורבותם של גורמי פשיעה המזיקים לחברה.

בנוסף, צירפה הפרקליטה לטיעוניה פסיקה המתאימה לשיטתה של המאשימה לנסיבות המקרה, ועתרה למתחם עונש שנע בין 36 - 72 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, ציינה הפרקליטה כי הנאשם הורשע על סמך הודאתו במסגרת הסדר הטיעון; עוד ציינה, כי לא נערך תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם זה; עוד הדגישה, כי במקרה דנן עותרת המאשימה לעונש נמוך מזה אליו היא עותרת בדרך כלל במקרים דומים, וזאת בשם לב לשיקול שעניינו יחסיות הענישה, ובשים לב לגזר-הדין שכבר ניתן בתיק זה.

בהמשך לאמור, ביקשה המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של המתחם אשר אותו הציעה.

בנוסף, ביקשה המאשימה, להטיל על הנאשם עונש מאסר על-תנאי, קנס כספי משמעותי וכן פסילה מהחזקת רישיון נהיגה לתקופה ממושכת, בהתאם לסעיף 37א(א) לפקודת הסמים ובהתאם לסעיף 43 לפקודת התעבורה; כאמור, ביקשה גם להפעיל את עונשי המאסר המותנים שהוטלו עליו ופורטו לעיל.

ההגנה

בא-כוחו המלומד של הנאשם, עו"ד בן מעוז, השמיע את טיעוני ההגנה לעניין העונש בעל-פה, במסגרת הדיון; נטען מפיו, כי הנאשם סיים לרצות את עונש המאסר שהוטל עליו בתיק הפלילי האחר.

עוד נטען מצד ההגנה, ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות: בנוגע לחלקו של הנאשם, הודגש כי מעשיו של נאשם 3 מפורטים באישום השלישי בלבד, ומסתכמים באמור שם. עוד הודגש, כי נאשם זה אינו היוזם של עבירת הסמים וכי מעשיו בפרשה חמורים הרבה פחות ממעשיו של נאשם 1, אשר הורשע בשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ובשתי עבירות של סחר בסמים - ונגזרו עליו 35 חודשי מאסר בפועל (במסגרת הסדר טיעון "סגור"). לאור זאת נטען, כי אין היגיון להחמיר בעונשו של נאשם זה יותר מההחמרה שננקטה בעניינו של מי שפעל כמחולל הפרשה ושהפעיל את הסוכן (נאשם 1); עוד נטען, כי נאשם 3 ביצע את עבירת הסמים כמעין "טובה" עבור נאשם 2, שלא יכול היה לבצע את השליחות שהתבקש לבצע על-ידי נאשם 1. נטען בנוסף, כי נאשם 3 אינו מכיר את הסוכן, אינו מכיר את נאשם 1, הוא אינו בעל הסם, ולא הפיק רווח כלכלי מהעסקה, ולמעשה השתרבב לכתב-האישום רק בשל אותה מחווה לחבר שלו. עוד עמד הסגור על כך, שאין מדובר בתכנון מוקדם של המעשים, אלא בפנייה ובקשה ספונטאנית אל הנאשם, ובהמשך לכך ביצוע המעשים על-ידו באופן ספונטאני.

ההגנה הגישה אסופת פסיקה המתאימה לשיטתה לנסיבות המקרה, והפנתה למקרים בהם נקבעו מתחמי ענישה נמוכים מאלה אליהם עתרה המאשימה.

כמו כן, צוין ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כי הנאשם הודה במעשים, נטל אחריות עליהם ומבין את הפסול בהם; עוד צוין, כי מדובר בנאשם צעיר, יליד 1998; נטען, כי לנאשם נסיבות חיים שהקשו עליו, וכי בעברו השתמש בסמים ואף הורשע בעבירות סמים לשימוש עצמי; הודגש, כי הנאשם נשפט בחודש דצמבר 2023 במסגרת הליך פלילי אחר, וחרף העובדה כי הוא שפוט הוא מצוי בתנאי מעצר, ולכן נמנעות ממנו הטבות אשר להן זכאים אסירים המרצים מאסר, כגון האפשרות להשתחרר בשחרור מנהלי או בשחרור מוקדם; הודגש, כי לא יעלה על הדעת שנאשם זה יישא בעונש כבד יותר מזה המוטל על הנאשם הבכיר בפרשה, שכן חלקו קטן באופן משמעותי מחלקם של יתר

הנאשמים; נמסר, כי הנאשם עבר כברת דרך משמעותית במהלך מעצרו, הודות להליכים טיפוליים בהם השתתף במסגרת שב"ס. צוין, כי הנאשם השלים השתתפותו בקבוצה של שליטה בכעסים, וגם לקח חלק בטיפול מטעם היחידה להתמכרויות, והוא אף משמש כעוזר הוראה בחינוך. נמסר בנוסף, כי הנאשם משתף פעולה עם הגורמים בשב"ס, נמצא כי הוא נקי לחלוטין מסמים, וכי שולב בפרויקט יזמות עסקית; נטען, כי הנאשם רואה את מעשיו הפליליים כדבר שהוא אינו רוצה לחזור אליו, וכי הוא מעוניין לפתוח בחיים חדשים ונורמטיביים.

ההגנה ביקשה להסתפק בתקופה בה היה המשיב נתון במעצר ובתקופה בה ריצה את עונש מאסרו בתיק הפלילי האחר. הסנגור עמד על כך, שיש לחפוף בין התקופות הנ"ל, בהתאם לסעיף 45(ב) לחוק העונשין, בשים לב לכך שלשון החוק קובעת שברירת המחדל היא לבצע חפיפה ביניהן.

דבריו של הנאשם

הנאשם פנה לבית-המשפט - הוא מסר כי הסמים היו חלק משגרת חייו לפני 30 חודשים, אולם מאז הוא שינה את דרכיו וכיום נמצא נקי מסמים. עוד מסר, כי קיבל עזרה מהגורמים בשב"ס וכיום יודע לקבל עזרה וגם להעניק עזרה. עוד מסר, כי הוא יוצא לדרך חדשה בחייו, לדרך אחרת מזו בה הלך קודם לכן, ומבקש מבית-המשפט להתחשב בו ובמצבו.

דין והכרעה

כידוע, לצריכת סמים תחלואים רבים בקרב המשתמשים בהם ובקרב בני משפחותיהם. נזקי הסמים, אשר באים לידי ביטוי במישורים שונים, הם אדירים ולעיתים גם בלתי-הפיכים. יצוין, ככלל, כי עבירות הסמים יוצרות סביבן מעגל פשיעה רחב היקף, ובכך למעשה הן תורמות להגברת הפשיעה הכללית בחברה.

בית-המשפט העליון הדגיש לא אחת את חומרתן של עבירות הסמים, וקבע כי יש צורך בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה על מבצעה, אשר תתמוך במאבק למיגורן. בעניין זה יפים הם דבריו של כב' השופט נ' הנדל ב-ע"פ 6165/16 **יעקב כהן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.7.17), בפסקה 3:

"בית משפט זה קבע, ושב וקבע, כי נגע הסמים פושה בארצנו ומתפשט בכל פינות החברה. כך, למשתמשים בסם, שבהמשך נופלים קורבן להתמכרותם, וכך לאלה שאינם משתמשים בסם, האזרחים מן השורה, אשר חשופים לפגיעה ברכושם בשל תעשיית הסמים. הענישה חייבת להיות קשה וברורה במטרה להרתיע..."

בל נשכח, כי בנוסף לעבירת הסמים, הורשע נאשם זה גם בעבירות תעבורה שונות, עליהן יש לתת את הדעת. בכל הנוגע לביצועה של עבירת הנהיגה בזמן פסילה, יפים הם הדברים שנכתבו ב-ע"פ 2516/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.4.23), ראו פסקה 12, להחלטתו של כב' השופט ח' כאבוב:

"שורות רבות נכתבו על אודות החומרה המגולמת בעבירת נהיגה בזמן פסילה - עבירה המסכנת את שלום הציבור כולו; תוך ביטוי זלזול מופגן בהוראות בית

המשפט..."

ככלל, בעת ביצוע מלאכת הענישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבניית שיקול-הדעת השיפוטי, הוא עקרון ההלימה: משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. על מנת לשמר יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמים של שיקולי שיקום או של הגנה על הציבור, ייקבע העונש המתאים לנאשם, בשים לב לנסיבותיו האישיות ולנתונים נוספים, הללו שאינם קשורים בביצוע העבירות.

העבירות החמורות אותן ביצע הנאשם מהוות "**אירוע אחד**", שכן קיים ביניהן 'קשר הדוק' - כולן התרחשו באותו היום, כחלק מפעילות עבריינית שתכליתה לסחור בסמים מסוג "קוקאין", תוך ביצוען של עבירות תעבורה שונות, כמתואר לעיל בכתב-האישום המתוקן (ראו לעניין זה: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופטת ברק-ארז, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.7.15). משכך, ייקבע מתחם עונש אחד הולם לכלל המעשים, זאת לפי סעיף 40(א) לחוק העונשין. יודגש, כי בגזירת העונש יישמר היחס ההולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם, לבין תקופת המאסר שיהא עליו לרצות וזאת לפי סעיף 40(ג) לחוק.

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו ברורים - מדובר בפגיעה בערך שעניינו **שמירה על בריאות הציבור, ופגיעה בהגנת הציבור הרחב מפני עבירות נלוות לעבירות הסמים. המדובר בפגיעה ברף הבינוני**; כזכור, נאשם זה פגע גם בערך שעניינו **ביטחונם של הנוסעים ומשתמשי הדרך**, בכך שהסתייע ברכב לשם ביצוע עבירת הסמים ונהג בו ללא היתרים כדין, **והמדובר בפגיעה ברף הגבוה**.

על מנת לשרטט את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירת הסחר בסמים. נמצאתי למד, כי קיים מנעד רחב של עונשים, הנקבע בהתאם לעובדות והנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה. נקבע בפסיקה, כי בעבירות מסוג זה יש לתת משקל, בין היתר, **לסוג הסם ולכמותו** [ע"פ 1654/16 שרר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (ניתן ביום 27.2.17)].

במקרה דנן, מדובר בסחר בסם מסוג "קוקאין", הנמנה על הסמים הקשים מבין הסמים המסוכנים, שנזקיו הפוטנציאליים חמורים ורחבי היקף. הגם שמדובר בעבירת סחר בודדת, יש לזכור שמדובר בסם שהשפעותיו הן הרסניות [ראו: ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (ניתן ביום 4.7.12)].

לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, הרי שכבר עמד בית-המשפט העליון לא פעם, על הצורך למגר את הפצתם של הסמים המסוכנים (ובפרט את הקשים שבהם), באמצעות נקיטת 'יד קשה' כלפי ה"סוחרים", תוך דגש על הצורך בניתוק שרשרת הספקת הסם [ראו: ע"פ 1654/16 שרר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (ניתן ביום 27.2.17)].

ביחס לעבירת הסחר בסמים, ראו המקרים הבאים בהם הורשעו נאשמים בעבירת סחר בודדת של סם

מסוג "קוקאין":

ב-ת"פ (שלום ב"ש) 38310-08-24 **מדינת ישראל נ' אלוג'** (ניתן ביום 18.5.25) הורשע הנאשם על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב-אישום מתוקן, שכלל עבירת סחר בסמים בניגוד לסעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים. במקרה זה, נפגשו הנאשם ואדם אחר, למטרת ביצוע עסקת סמים. השניים הגיעו יחדיו ברכב, עצרו בדרכם ובאותה נקודה מכר הנאשם לאדם האחר סם מסוג "קוקאין", במשקל 7.9 גרם תמורת 1,400 ₪. **בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 10 - 20 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר מותנים וקנס כספי.**

ב-ת"פ (שלום אילת) 40886-04-24 **מדינת ישראל נ' שיטריט** (ניתן ביום 18.12.24) הורשע הנאשם על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב-אישום מתוקן, שכלל עבירת סחר בסמים בניגוד לסעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים. בכתב-האישום בו הורשע, פורטו שני מקרים בהם מכר הנאשם סמים לאחרים. במקרה הראשון, יצר קצין משטרה קשר עם הנאשם ותיאם עמו רכישה של סם מסוג "קוקאין". כעבור זמן קצר, נפגשו בשעות הערב, הנאשם ושוטר שפעל כסוכן. הנאשם מכר לסוכן כ-0.7 גרם וקיבל בתמורה 400 ₪. במקרה אחר, אישה פלונית יצרה קשר טלפוני עם הנאשם למטרת רכישת סמים, ובאותו היום נפגשו הנאשם או מי מטעמו עם אותה אישה. עוד נמצא בדירתו של הנאשם משקל אלקטרוני. **בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 - 15 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל (15 חודשים לאחר הפעלת מאסר מותנה), לצד עונשי מאסר מותנים וקנס כספי.**

בנוסף, ראו מקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירת סחר בסמים לצד עבירת נהיגה בזמן פסילה:

ב-ת"פ (מח' חיפה) 22589-03-18 **מדינת ישראל נ' ברוד** (ניתן ביום 13.6.19) הורשע הנאשם (ביחד עם נאשם נוסף), על סמך הודאתו בעובדות כתב-אישום מתוקן, שכלל 5 אישומים, בגין סחר בסם מסוג "קוקאין" אל מול סוכן משטרה. הנאשם (שמספרו 1) הורשע בעבירות הבאות: סחר בסם מסוכן (3 אישומים), סיוע לסחר בסם מסוכן (אישום אחד), נהיגה בזמן פסילה (2 אישומים), נהיגה ללא רישיון תקף (2 אישומים), נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה (2 אישומים). **בית-המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 42 - 84 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 48 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס כספי ופסילה מהחזקת רישיון נהיגה.**

ב-ת"פ (שלום ב"ש) 63738-02-24 **מדינת ישראל נ' שלו** (ניתן ביום 20.1.25) הורשע הנאשם על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות: שתי עבירות של סחר בסמים, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ונהיגה בזמן פסילה. **בית-המשפט גזר על הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס כספי.**

בבואי לגבש את מתחם העונש ההולם, אתן את הדעת לאותן **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, זאת בהתאם לסעיף 40ט(א) לחוק העונשין:**

עובדות כתב-האישום המתוקן מלמדות כי הנאשם נקשר ביחד עם הנאשמים האחרים בפרשה; הנאשם

הגיע למקום המפגש שסוכם מול הסוכן וביצע את חלקו בעסקה - מסר לידי הסוכן את הסם וקיבל לידי את הכסף בתמורה; סכום הכסף היה בסך של 26,400 ₪, סכום כסף שאינו מבוטל; המדובר בסם קשה מסוג "קוקאין", בכמות של כ-120 גרם, שהיא כמות ממשית; הנאשם ביצע באותה הזדמנות גם עבירות תעבורה שונות, בעת שהוא פסול מלנהוג ברכב; כאמור, מעשיו של הנאשם לא נעשו בחלל ריק, כי אם במסגרת פרשה רחבה יותר, אשר כללה מקרי סחר נוספים. אף שמיוחס לנאשם זה רק אישום אחד במסגרת כתב-האישום, הרי שאין להתעלם מהעובדה כי נרקם כאן מארג שלם שמטרתו לסחור בסמים, והנאשם דכאן היווה חלק בשרשרת; הנאשם הבין את טיב מעשיו ואת הפסול שבהם; אין בנמצא סייג לאחריות פלילית בעניינו; הנאשם יכול היה וצריך היה להימנע מעשיית המעשים.

יצוין, כי בית-המשפט העליון שב והדגיש את החומרה הרבה והיד הקשה שיש לנקוט כלפי אלו ה"תורמים" להפצת הסם, לרבות כלפי "בלדרי הסמים" אשר אינם מצויים בראש ההיררכיה, אולם מתפתים לבצע עבירות לשם הפקת רווח כלכלי קל ומהיר [ראו בעניין זה: רע"פ 8388/22 **אביבי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.12.22)].

לאור המקובץ, סבור אני כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 17 - 36 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד עונשים נלווים.

משנקבע מתחם הענישה, בשלה השעה להגדיר את העונש המדויק שיוצב בתוככי מתחם הענישה, תוך התחשבות באותן **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות**, זאת לפי **סעיף 40 יא לחוק העונשין**:

לזכותו של הנאשם ייאמר כי הוא נטל אחריות על מעשיו, ופעל לתיקון דרכיו; הנאשם הביע נכונותו, גם בפני בית-המשפט, לחזור למוטב ולנהל אורח חיים נורמטיבי; יש לזקוף לזכותו את החיסכון בזמן השיפוטי היקר, הנגזר מהודאתו וההגעה להסדר הטיעון;

כאמור, לנאשם דכאן עבר פלילי מכביד, הכולל שש הרשעות קודמות בעבירות שונות, ביניהן גם בעבירות סמים. עוד עולה, כי לנאשם זה עבר פלילי-תעבורתי, בגינו רישונו נפסל בטרם ביצע המעשים בתיק דכאן.

כמפורט לעיל, **המאשימה עמדה בטיעוניה על הפעלת עונשי המאסר המותנים** אשר הוטלו על הנאשם בגין אישומים שעניינם החזקה או שימוש בסמים לצריכה עצמית - בניגוד לסעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפה לפקודת הסמים; בחנתי את בקשתה של המאשימה בכל אחד מן התיקים, ראו כדלקמן:

במסגרת ת.פ 13982-11-20 (סומן טעת/3) נקבע התנאי בהתאם לנוסח הבא: "**חודש מאסר על תנאי למשך שנה, כך שהנאשם לא יבצע כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים**". כזכור, הנאשם נותן את דינו כאן על עבירה שעניינה סחר בסם מסוכן, בהתאם לפקודת הסמים המסוכנים. בנסיבות אלה, שבהן התנאי מורה על הפעלתו של התנאי בשל ביצועה של "כל עבירה" כנגד פקודת הסמים, הרי שניתן להפעילו ולקבוע כי יש להפעילו על-פי ברירת המחדל הקבועה בחוק: במצטבר לעונשו בתיק זה.

במסגרת ת.פ 41111-02-20 (סומן טעת/2), נקבע התנאי כך: "**אני מצווה על מאסרו של הנאשם**

למשך חודש, וזאת על תנאי למשך שנה, **אם יעבור על העבירה מכתב האישום**". במצב דברים זה, הפעלת התנאי תלויה (ללא פרשנות מרחיבה של לשון התנאי) בביצועה של עבירה זהה - החזקה או שימוש בסמים לצריכה עצמית. נוכח האמור, עלול להתקיים קושי משפטי בהפעלת עונש המאסר המותנה בתיק שלפניי, שכן עניין לנו כאן בעבירה שונה מזו אשר הוגדרה בגדרי התנאי לעיל (סחר בסמים). ההגנה לא התנגדה להפעלה המבוקשת ולא העלתה כל טענה בעניין זה; מבחינה משפטית, אין לומר כי אי אפשר להפעיל התנאי, אלא כאמור כי קיים קושי בכך. בנסיבות אלה, מצאתי לנכון, כפי שאפרט בהמשך, להפעילו כמבוקש אך בחופף לחודש המאסר המותנה המופעל במצטבר לעונש שיושת בתיק זה, כמפורט לעיל (העונש שהוטל במסגרת ת.פ 13982-11-20).

כעת, אפנה להתייחס לעתירתו הנוספת של הסנגור, במסגרתה ביקש שבית-המשפט יורה, כי תקופת המאסר שתושת בתיק דכאן תרוצה בחופף לעונש המאסר אותו נושא הנאשם כיום בתיק מספר 12019-01-21 (גזר-דין מיום 11.12.23). כזכור, במסגרת טיעוני ההגנה, תוך הסתמכות על סעיף 45(ב) לחוק העונשין, התבקשתי לפעול בהתאם לבירית המחדל הקבועה בחוק ולקבוע שהעונשים ירוצו כשהם חופפים זה לזה. להלכה ולמעשה, עסקינן בתקופת חפיפה ("דה-פקטו") בת שבועיים בקירוב, שכן גזר הדין כאן ניתן ביום 31.7.25, בעוד שהנאשם צפוי להשתחרר ממאסרו בגין התיק הנ"ל ביום 11.8.25. בהקשר זה אזכיר, כי **סעיף 45(ב) לחוק העונשין**, עוסק בסמכות בית-המשפט הגוזר את עונשו של מי שכבר נידון לעונש מאסר בתיק אחר (וטרם סיים לרצותו), ומסמך אותו להטיל את העונש "בזה אחר זה", קרי במצטבר לעונש המאסר הראשון או בחופף אליו [ראו פסיקת בית-המשפט העליון: רעב"ס 8744-03-25 קורליאונה נ' שירות בתי הסוהר, פסקה 8 להחלטתו של כבוד השופט י' אלרון (ניתן ביום 5.3.25)]; ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 לפסק-דינו של כב' השופט מ' מזוז (ניתן ביום 22.2.15)]. תקופת החפיפה שמיום הטלת המאסר הנוכחי לבין התקופה שנותרה לנאשם לשאת בגין גזר-הדין הקודם היא בת פחות משבועיים. לפיכך, אין בצע רב בהידבקות ללשון סעיף 45(ב) לחוק; לעומת זאת, מתן הוראה שלפיה העונש המוטל כעת יינשא על ידי הנאשם מיום בו נעצר וברצף כך שיחפוף כל כולו את העונש בן 20 החודשים שנגזר עליו במהלך תקופת המעצר, משמעה איון העונש אשר הוטל עליו באותו גזר דין כליל. בהתאם ללשונו של סעיף 45(ב) לחוק, בית-המשפט מוסמך לתת הוראות הנוגעות לתקופת הצטברותו של המאסר הקודם למאסר הנוכחי אשר יושת בתיק דכאן. נוכח חומרתן של העבירות בתיק דכאן, והעובדה שהנאשם לא למד את לקחו וחזר פעם אחר פעם על ביצוען של עבירות חמורות, יש מקום ברמה העקרונית להורות על ריצוי המאסרים בזה אחר זה, תוך התעלמות מהתקופה בה נשא מאסר בגין תיק אחד והיה עצור בגין תיק אחר.

עם זאת, מאחר, שכפי שטען הסנגור לפניי בהרחבה, הנאשם נתון היה בסטטוס של "שפוט-עצור" לאורך תקופה ארוכה (בת 20 חודשים); הסנגור עתר, לפיכך, לכך שלא אסתפק בניכוי ימי מעצרו שאינם מקבילים למאסרו בתיק האחר (11 חודשים לערך), אלא, כי אורה על ניכוי מעונש המאסר שיושת בגזר-דין זה תקופת מעצר נוספת הנכללת בתקופה שבמסגרתה היה "שפוט-עצור", על כל המשמעויות הנלוות לכך; ואכן, כלוא שהוא בבחינת "שפוט-עצור" מאבד זכויות רבות הנתונות לשפוט "רגיל", כזה שאיננו מצוי גם בסטטוס של "עצור". כך למשל, הוא מאבד זכותו של אסיר "רגיל" לשחרור מנהלי [ראו: רעב"ס 55876-01-25 פלוני נ' שירות בתי הסוהר (ניתן ביום 12.3.25)]. באורח דומה, הוא מאבד זכויות אחרות הנתונות לכלואים שפוטים (כגון: יציאה לחופשה, מפגשים עם

בני משפחה, ועוד); משאלה הם פני הדברים, ובשים לב לחלקו של הנאשם בפרשה, מצאתי לנכון לנכות 3 חודשי מעצר הנכללים בתקופה בה היה "שפוט - עצור" בנוסף לתקופה בת כ - 11 חודשים, בה היה נתון במעצר בתיק דכאן ועד שנגזר דינו בגין התיק האחר (מיום 23.1.23 ועד ליום 11.12.23).

סוף דבר

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים לכך, ולנוכח גזר-הדין בעניינו של נאשם 1, מצאתי להטיל על נאשם 3 עונשים כדלקמן:

(א) 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

עונשי המאסר המותנים, בני חודש ימים כל אחד, אשר הוטלו במסגרתם של ת.פ 13982-1120 ו- ת.פ 41111-02-20 יופעלו שניהם, האחד במצטבר והאחד בחופף (בהתאמה) - כך שיתווסף לעונשו של הנאשם בתיק זה מאסר בן חודש אחד בלבד. הטעם לחפיפה החלקית נעוץ, כמפורט לעיל, בניסוח העונש המותנה ובשוני המהותי בין העבירה שבגינה הורשע בעבר ואשר גררה הטלת המאסר המותנה, לבין זו בה הורשע כעת ואשר גררה הפעלתו.

יוצא אפוא, כי על הנאשם לרצות 19 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה (דהיינו מיום מעצרו - 10.1.23 ועד ליום בו החל לרצות את עונש המאסר שנגזר לו במסגרת ת.פ 12019-01-21 (ביום 11.12.23). כאמור לעיל, בנוסף לכך, אני מורה על חפיפה בת 3 חודשים בריצוי העונש שנגזר לנאשם במסגרת התיק הנ"ל (12019-01-21) לבין המאסר הנגזר עליו היום.

(ב) 10 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

(ג) 6 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירת עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 או עבירת נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

(ד) פסילה בפועל מקבל או החזיק רישיון נהיגה, בהתאם לסעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], לתקופה של שנתיים.

(ה) בהמשך לבקשת המדינה בכתב-האישום המתוקן, הריני להכריז על הנאשם כעל "סוחר סמים", בהתאם לסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים; כאמור לעיל, במסגרת גזר-הדין שניתן בעניינו של נאשם 1 (מיום 4.2.25), כבר הוריתי על חילוט התפוסים שצוינו בכתב-האישום.

(ו) קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.10.25.

תשומת לב הנאשם לכך, שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות

ברשות האכיפה והגבייה החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר-הדין, באחת הדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה - WWW.ECA.GOV.IL;
- באמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) במספר הטלפון +35592 או 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' אב תשפ"ה, 31 יולי 2025, במעמד הצדדים.